

РЕШЕНИЕ

№ 247

гр. Пловдив, 06.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, VI СЪСТАВ, в публично заседание на
единадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Цветан Ил. Цветков

Членове: П. Ив. Минев

Веселина Т. Семкова

при участието на секретаря Александрина Ст. Илиева
като разгледа докладваното от П. Ив. Минев Въззивно наказателно дело от
частен характер № 20235300600781 по описа за 2023 година

Производството е по реда на глава XXI НПК.

С Присъда № 49/27.02.2023г., постановена по НЧХД №685/2023г., РС –
Пловдив, 25 н. с. е признал подсъдимия П. Т. Т. за невинен и го е оправдал в
това да е извършил престъпление по чл. 148, ал. 2 вр. ал. 1, т. 1 вр. чл. 147, ал.
1 от НК. РС – Пловдив е присъдил в тежест на ч. т. Й. И. И. направените по
делото разноси за защитник от подсъдимия в размер на 3000 лева.

Присъдата е обжалвана от ч.т. Й. И. И. чрез поверениците му – адв. Б.
Й. и адв. К. Й.. Твърди се, че присъдата на РС – Пловдив е необоснована и
незаконосъобразна. Развиват се доводи за доказаност на обвинението и
съставомерност на деянието. Иска се отмяна на първоинстанционната
присъда и постановяване на нова, с която подсъдимия П. Т. Т. да бъде
признат за виновен и осъден по повдигнатото му обвинение. Претендират се
разноси за адвокатско възнаграждение.

В съдебно заседание частният тъжител Й. И. И. не се явява. С молба
същият е уведомил съда, че оттегля пълномощията си от адв. К. Й. и иска
само адв. Б. Й. да го представлява. Последният не се явява в с. з.

В съдебно заседание подсъдимият П. Т. Т. се явява лично и със защитника си – адв. Д. Н.. Те искат потвърждаване на първоинстанционната присъда като правилна и законосъобразна. Претендират се разноси за защитник във въззивното производство в размер на 2000 лева, като се представят писмени доказателства за това. и поддържат казаното от защитника си. В последната си дума подсъдимия П. Т. заявява, че иска да се потвърди оправдателната присъда по делото.

Въззивният съд, като обсъди направените с въззивната жалба оплаквания, възраженията и становищата на страните заявени пред настоящата инстанция и като извърши цялостна служебна проверка на присъдата, съгласно изискванията на чл.314, ал.1 от НПК, намери жалбата за процесуално допустима, но разгледана по същество – за НЕОСНОВАТЕЛНА.

От събраните по делото доказателства, първоинстанционният съд е приел за установена следната фактическа обстановка:

Подсъдимият П. Т. Т. е роден на ***, с ЕГН: *****.

Подс. Т. упражнявал адвокатска професия. В това си качество той бил процесуален представител по гр. дело № **/** г. по описа на Окръжен съд-Пловдив. Във връзка с представена от насрещната страна декларация в лицето на ЧТ Й. И. И., във връзка с депозирана молба за освобождаване от държавни такси, подс. Т. направил оспорване на съдържащото се в тази декларация, излагайки становище пред съда в нарочна писмена молба, че представената декларация е невярна, тъй като насрещната страна притежавала голям брой акции от капитала на търговско дружество. Тъй като частният тъжител се почувствал оклеветен от това твърдение, същият депозирал частна тъжба в РС-Пловдив, с която повдигнал обвинение срещу подсъдимия за нанесената му клевета, изразила се в приписване на извършено документно престъпление, с което го е предал на съд за престъпление по чл. 148, ал. 2, вр. ал. 1, т. 1, вр. ал. 147, ал. 1 НК.

ПРС е приел за установена горната фактическа обстановка от приобщените като писмени доказателства по делото: Молба от 04.01.2023 г. от П. Т. Т., депозирана по гражданско дело № **/** г. по описа на ПОС, XV гр. състав, в която се съдържат инкриминираните в тъжбата изявления; Определение № **/* г., постановено по ГД № */* г. по описа на Софийски градски съд, с което е оставена без уважение молба на ЧТ Й. И. за

освобождаване от дължими такси и разноски по делото, тъй като съставът на съда е приел, че ищецът не е декларирал всичките си активи; Искова молба, депозирана до Софийски градски съд от Й. И. И. с правно основание чл. 135 ЗЗД; Искова молба, депозирана до Окръжен съд - Пловдив от Й. И. И. с правно основание чл. 135 ЗЗД; Молба от 02.12.2022 г. за освобождаване от държавна такса, депозирана от Й. И. И. до Окръжен съд – Пловдив, ведно с Декларация за семейно и материално положение и имотно състояние, с която Й. И. И. е декларирал нулеви доходи и липса на имущество; Препис извлечение от Акт за смърт по отношение на Б. Г. Н.; Удостоверение за наследници; Решение № 147/14.10.2014 г., постановено по гр. дело № 39313/2014 г. по описа на Софийски районен съд за приемане на наследство по опис; Договор за продажба на наследство от 04.01.2018 г.; Анекс № 1 към Договор за продажба на наследство от 04.01.2018 г.; Анекс № 2 към Договор за продажба на наследство от 04.01.2018 г.; Решение от 27.02.2019 г., постановено по т.д. № 176/2018 г. по описа на Софийски градски съд; Справки от Търговски регистър и регистър на ЮЛНЦ; Молба от 21.12.2022 г. от Й. И. И. до Окръжен съд - Пловдив, с която се отстраняват допуснати нередовности в молба за освобождаване от държавни такси и разноски по делото; Удостоверение за семейно положение, съпруг/а, деца; Уверение от УНСС; Справка за актуално състояние на всички трудови договори на Й. И. И.; Определение № 101 от 13.01.2023 г., постановено по ГД № 3113/2022 г. по описа на Окръжен съд-Пловдив, с която Й. И. И. е освободен от плащане на ДТ и разноски в производството по делото; Отговор от ** „Т. и Д.“ на Покана за доброволно изпълнение от Й. И. И.; Решение № 204809/29.08.2019 г., постановено по ГД № 49159/2019 г. по описа на Софийски районен съд, с което с дава разрешение за продажба на наследство; Договор за продажба на вземания и права от 09.11.2022 г.; Потвърждение за извършено прехвърляне на парични вземания и права на основание чл. 99, ал. 3 от ЗЗД; Договор за паричен заем от 28.04.2022 г.; Договор за особен залог на търговско предприятие от 28.04.2022 г.; Устав на „П.А.“ ЕООД; Устав на „П.А. Ф.“ ЕАД; Препис от Определение на Софийски апелативен съд, с което Й. И. И. е освободен от ДТ и разноски по гр.д. № 12523/2022 г. на СГС; Определение № 199/22.02.2023 г., постановено по ТД № 63/2023 г. по описа на Окръжен съд-Пловдив, с което е оставена без уважение молбата на Й. И. И. за освобождаване от ДТ и разноски; Разпореждане № 2 104/16.01.2023 г.,

постановено по ТД № 720/2022 г. по описа на Окръжен съд - Пловдив, с което е върната искова молба, депозирана от адв. Й. и адв. Й. поради неотстраняване на нередовности.

Анализирайки събраните по делото доказателства ПРС е достигнал до правния извод, че обвинението за недоказано, а инкриминираното деяние е несъставомерно.

Според първоинстанционния съд със заявеното от подс. Т. в молбата му, в качеството му на процесуален представител по гражданско дело, последният не твърди нито позорящи за честта и достойнството на тъжителя обстоятелства, нито пък му е приписал извършването на престъпление, така, както се твърди в тъжбата. Касае се за субективен прочит на изразено адвокатско становище, представляващо израз на упражняване на правото му да оспори направено твърдение или представен документ от насрещната страна в съотвеното съдебно производство. Според ПРС в конкретния случай подс. Т. е упражнил права, гарантирани му от Конституцията на Република България и Закона за адвокатурата - да изрази мнението си свободно с цел защитата правата на доверителя си, като същият не е излязъл от пределите на свободно изразяване, накърнявайки неправомерно правната сфера на друго лице. ПРС е приел, че подсъдимият Т. е осъществил именно тези си права, поради което не е осъществил нито от обективна, нито от субективна страна състава на престъплението "клевета". С тези мотиви съдът е признал подс. Т. за невинен в това да е извършил престъпление по чл. 148, ал. 2, вр. ал. 1, т. 1, вр. ал. 147, ал. 1 НК, и на основание чл. 304 НПК го и оправдал по повдигнатото му обвинение.

Пловдивският окръжен съд като въззивна инстанция намира за установено следното:

Така приетата от първоинстанционния съд фактическа обстановка е в съответствие с доказателствата по делото и се възприема изцяло от въззивната инстанция. За изследване на обстоятелствата, релевантни за повдигнатото обвинение срещу подсъдимия П. Т. първата инстанция е извършила необходимите процесуално-следствени действия, изясняващи значимите факти относно инкриминираната клевета. Изцяло се приема анализа на доказателствата, направен от ПРС и няма да бъде преповтарян.

Присъдата е обоснована, основният съд е анализирал всички събрани

доказателства, обсъдил ги е поединично и в тяхната съвкупност и е направил верни изводи. Налице са достатъчно доказателства, които са дали възможност на съда да оформи правилно вътрешно убеждение, което е отразено в мотивите.

Въз основа на приетите за установени фактически положения първоинстанционният съд е стигнал до правилния правен извод, че подсъдимият П. Т. не е осъществил от обективна страна и субективна страна състава на престъплението по чл. 148, ал. 2, вр. ал. 1, т. 1, вр. ал. 147, ал. 1 НК.

Според въззивният съд този правен извод е правилен, тъй като е съобразен с приетата фактическа обстановка, която от своя страна се подкрепя от събраните по делото доказателства. По безспорен начин е установено, че подс. Т. подавайки въпросната молба до съда с твърдение, че представената декларация е невярна, тъй като насрещната страна притежавала голям брой акции от капитала на търговско дружество, не е изнесъл клеветнически твърдения спрямо Й. И.. От една страна самото твърдение няма клеветнически характер, тъй като почива на обективни данни. От друга страна, това твърдение е изнесено от подсъдимия в качеството му на адвокат и упражнявайки правото си да защитава своя клиент в производството. В този смисъл изцяло се споделят правните изводи на ПРС за несъставомерност на деянието на подс. Т. както от обективна, така и от субективна страна. В горния смисъл е и цитираната от първоинстанционния съд относима практика на ВКС.

С оглед постановената оправдателна присъда, правилно първата инстанция е отхвърлила като неоснователен предявения от частния тъжител Й. И. И. против подсъдимия П. Т. Т. граждански иск в размер на 20 000 лева, представляващ обезщетение за неимуществени вреди в следствие на престъплението по чл. 148, ал. 2, вр. ал. 1, т. 1, вр. ал. 147, ал. 1 НК.

Правилно е произнасянето на ПРС и по разноските.

С оглед изхода на делото, неоснователно е искането на ч. т. И. за присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение.

Основателно е искането на защитника на подсъдимия – адв. Н. за присъждане на разноски за защитник във въззивното производство в размер на 2000 лева.

При извършената служебна проверка, Окръжният съд не констатира да са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са достатъчно основание за отмяна на атакуваната присъда.

По изложените по-горе съображения, Пловдивският окръжен съд в настоящия съдебен състав счита, че присъдата, с която подсъдимия П. Т. Т. е оправдан следва да бъде потвърдена изцяло.

Водим от горното и на основание чл. 334, т. 6 вр. чл.338 от НПК, Пловдивският окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Присъда № 49/27.02.2023г., постановена по НЧХД №685/2023г. по описа на Пловдивския районен съд, 25 н.с.

На основание чл. 190 ал. 1 от НПК **ОСЪЖДА** частния тъжител Й. И. И. да заплати на подсъдимия П. Т. Т. сумата от 2000 /две хиляди/ лева разноси по делото за защитник пред въззивна инстанция.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване или протест. На основание чл.340, ал.2 от НПК да се изпрати съобщение на страните, че решението е изготвено.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____